

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Praxis operationis ad exercitium actus, secundum quod à praeexistente vitali gustu diuina naturae, perfectè incipit, perficitur, continuatur, & remittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

- II.** Praxis ad ad exercitium actus formationis Verbi mystici remissione , aut interruptione, etiam quacunque interueniente.
- III.** Praxis ad exercitium actus pro ut ad mentis excessum penetrat, & ab illo remittendo diuinum lumen ad formationem Agalmatis resultat.
- IV.** Praxis ad exercitium actus , pro ut per species infusas , prærias voluntatis commotiones , aut superexcellenti aliqua perceptione mentali , incipit , perficitur , excedit , & ad formationem Agalmatis remittit.

ARTICVLVS PRIMVS.

Praxis operationis ad exercitium actus , secundum quod à praexistenti vitali gustu diuina nature , perfectè incipit , perficitur , continuatur , & remittit.

atque ilicò perficit per intellectum patientem . & hoc ipsum ordinariè facile , iucundè , ac etiam inaduertenter , ex intellectus naturali fœcunditate , & operandi ordine . sicut integrè sanus post grauissimum morbum , suam sanitatem habendo , possidendo , & gaudendo naturaliter intelligit diuidicatque , & hoc non tartum à literato ; sed etiam multoque magis à tudi , & simpliciori aliquo , cum huius intellectus tot speciebus scientificis multiplicatus non sit , & consequenter ad aliud aliquid impertinens dilabendum , tam actuatus non reperiatur : Vnde etiam ob idem donum sapientiæ , quod habitualiter cum pia anima perseverat , & collaborat ; vix unquam ad soleitatem , aut carentiam confortij diuinæ naturæ prolabitur toto statu Transformationis descendensis ; licet ad decem annos duraret . ipsam autem fruitionem continuat , dum summi Boni pulchrum inspicio renouat , & quicquid ex Bono sibi extractum habuerit , quodammodo digerit ; idque tam diu renouatis profundioribus actionibus , quo adusque in Nunc præsenti , à vitali extensione remittat fruinfo . quæ si de in ylterius foueri non possit , pro eo

Ff 2

tem-

a Psal. 33.

tempore remittit: non tamen ita, ut mysticus ad soleitatem, & tedium carentiam confortij diuinæ naturæ cadat; sed quod intensiores actus fruitionis non semper æquè intendi possint. Vnde etiam, licet actualiter fruitio non possit per operationis actus intendi; remanet tamen diuina bene-afficiens in ordinario gustu, circa quem reintuendum, & foundum intellectus detinetur, ut de in iterum cum libuerit, aut per occupationes alias permisum fuerit, auctus exercitium renouetur, intendatur, ac continuetur, perficiendo hisce infinitis seu inobseruabilibus operationibus circularem aliquam notabilem mutationem, seu gradum quandam. ut dictum est ^a supra. In hac porrò operationum remissione, ac renouatione incredibilis adstat iucunditas, perfectioribus, & nouis in actionibus diuinis, arcani amoris exercitium, reintendentibus. cum itaque non uno actu omnia, & singula de diuino infinito Bonō, & Pulchro haberi possint, hinc admirabili varietate, alia atque alia diuinorum participatio, incessanter succedens, æternæ beatitudinis imitatur insatiabilitatem. & hic est modus ordinarius status Transformationis descendens supra omnem affirmationem, vel negationem. nam de Deo aliciquid affirmare, vel negare, est prius quædam via ad Deum tendendi, & ab eius bono, & pulchro aliciquid eliciendi: at hoc loco per donum sapientiae, vitali

gusto per prius ipsa voluntas, maxima amicabilitate consortij diuinæ naturæ perfusa est, & absque ylla acquisitionis mora ipsum habitum, possessum, & bene-afficiens diuinum bonum, intellectus in primo instanti operationis apprehendit, dijudicat, & circumvolutionibus suis digerit, fouet, ac continuo renouat. quod dum mystici faciunt tanquam stellæ ^b quæ dederunt lumen in custodijs suis, & lætatae sunt, & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas, cœlesti rore perfundantur. interea vero si in auctus exercitio ad amoris excessum intellectus operationes supplementem, dimoueatur, similia euenient, quæ habentur ^c infra; hic autem consequenter exponimus,

Praxin ad exercitium auctus formationis verbi mystici remissione, aut interruptione, etiam quacunqu in terueniente.

ARTICVLVS SECUNDVS.

Dixi d nunc cœpi. ac si diceret, ô pia anima, cum omnis actio humana sit singularis, & in Nunc præsenti tantum duret, non poterit utique fruitionis mysticæ initium dari, nisi ex summo bono in Nunc præsenti realiter coniuncto. & ideo amantissimi Domini, si quandoque ex conditione, aut fragilitate huius vitæ interruptionem, aut remissionem aliquam in arcano amore passi fuerint; ipso instanti, quo hoc ipsum animaduerterint, sua interiora perlustrando dijudicant: scilicet statum proprium

^a par. 6. a. 4. ^b Baruch. 3. c. a. 2. & 3. ^d Psal. 76.